

„Ten výběh je skoro dvakrát větší než předtím,“ zaslechla Ema poznamenat jednoho z ošetřovatelů. „Hroši teď mají spoustu místa.“

„Je tak prostorný, že můžeme zvětšit i bahniště,“ řekl

Marek Lucy.

„Dvojnásobně!

Vsadím se, že by se to hrochům líbilo.“

Pan Pinč se objevil, právě když zatloukali do země poslední dřevěný sloupek. Nejdřív si hlasitě postěžoval, že ho nikdo nepožádal o souhlas, jenže Lucy mu

vysvětlila, že věděli, jak hodně má práce, a nechtěli ho obtěžovat. „Musíte ale přiznat, že jsme ten problém vyřešili,“ dodala

a mrkla na Emu. „Tehle výběh je pro čtyři

hrochy dostatečně prostorný. Teď

není důvod,

abyste je posílal pryč.

Emin nápad dokonale zafungoval!“

Pan Pinč se na Emu zamračeně podíval.

„Mělo mě napadnout,

že v tom máš prsty,“ zavrčel.

Monty, který seděl Emě na rameni, vyplázl na pana Pinče jazyk a ředitel zoo

